
DIENST op 25 mei 2025, 10 uur

Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer

Orgel/Piano: Jan R.

Kerkenraadslid: Annigje Leighton-van Leeuwen

Lezer: Anneke Brouwer

Voorganger: Bas Middelkoop

Welkom en mededelingen (kerkenraad)

Aansteken van kaarsen (kerkenraad)

Kaarstekst: In het licht van deze kaars herkennen wij Gods licht dat ons warmt als wij het koud hebben. Het licht dat ons de mogelijkheid geeft om echt te zien. Het licht dat straalt als liefde. De liefde door God aan ons gegeven om aan elkaar door te geven.

Lied 686, De Geest des Heren heeft, vers 1

tekst: Huub Oosterhuis, melodie: Bernard Huijbers

Votum en groet

Lied 686, vers 2

tekst: Huub Oosterhuis, melodie: Bernard Huijbers

Met elkaar delen (kerkenraad)

Gebed

Lied 602, Met niets van niets, verzen 1 t/m 4

tekst: Huub Oosterhuis, melodie: Tjeerd Oosterhuis

Schriftlezing 1: Psalm 12 NBG

Lied 838, O grote God die liefde zijt, verzen 1 t/m 4

Tekst: Jan Wit, melodie: Johan Schop

Schriftlezing 2 : Johannes 14,23-29 NBG

Lied 691, De Geest van God waait als een wind, verzen 1 t/m 3

Tekst: Marijke de Bruijne, melodie: Gon Voorhoeve

Overdenking

Beste zusters en broeders,

Is er iets wat u opviel toen u de eerste lezing van Psalm 12 vandaag hoorde?
Kwamen er ideeën bij u op, woorden, associaties? Herkende u er iets in? Ik zal hem u nog een keer voorlezen.

Psalm 12

2 Grijp in, Heer! Niemand is nog trouw,
Geen mens spreekt nog waarheid.
3 Ze beliegen elkaar allemaal,
Vals en verraderlijk is hun woord.

4 Heer, snij hun valse tongen af,
Snoer de monden vol grootspraak.
5 die zeggen: 'Met onze tong zijn we sterk,
Onze mond helpt ons, wie kan ons aan?'

6 Zwakken en armen zuchten onder het geweld-
'Om hen sta ik op,' zegt de Heer
'ik breng de redding die zij verlangen.'
7 de woorden van de Heer zijn zuiver
Als zilver, gesmolten in de smeltkuil,
Gelouterd tot zevenmaal toe.

8 Behoed hen, Heer,
Bescherm hen steeds tegen dat volk.
9 Overal sluipen verraders rond
En onder de mensen verbreidt zich het kwaad.

Is er iemand die hierop wil reageren?

Ikzelf kreeg de indruk, het gevoel, toen ik Psalm 12 voor het eerst las, als voorbereiding voor deze dienst, alsof ik een krantenbericht van afgelopen week las. Of een nieuwsbericht in het journaal van dinsdagavond hoorde. Bij de avonden van de lekenprekers hebben we het regelmatig over hoe we teksten uit de Bijbel kunnen vertalen naar deze tijd maar in dit geval is dat helemaal niet nodig. Met deze Psalm bewijst de Bijbel zeer actueel te zijn voor een boek dat vol staat met oude verhalen.

Het is net of ik hier hoor spreken over allerlei populistische leiders van nu die vooral uit zijn op het vergroten van hun eigen macht en rijkdommen en het niet zo nauw nemen met hoe het met de armen en minderheden in hun land gaat. Het "ikke, ikke, ikke en de rest kan stikken" en het "eerlijk zullen we alles delen, ik een beetje meer

dan zij”, vieren hoogtij in de wereld. Degene die het hardste schreeuwt en het ergste dreigt, krijgt het meest voor elkaar, voor zichzelf en voor de korte termijn.

Langlopende relaties worden zonder enige gene overboord gegoooid en onwaarheden worden zonder enig bewijs of toelichting als waarheid bestempeld. De leugen regeert en de wereld is vervallen tot één grootschalige belastingdienst thema; “Leuker kunnen we het **niet** maken”.

Het ergste is nog wel dat het als voorbeeld wordt gezien door de gewone man, en vrouw. Het geschreeuw en gedreig lijkt veel op te leveren voor diegene die het doet dus zal het wel werken. Waardoor, taal en gedrag binnen de samenleving verruwd en mensen en groepen verder uit elkaar komen te staan. Sommigen juichen het toe, ik denk dan alleen maar: ‘Hoe groter de bek, hoe groter het gebrek.’

We hebben net 80 jaar vrijheid gevierd maar hoe lang kunnen we dat nog doen? Het lijkt er op dat de mensheid zichzelf wil vernietigen. De aarde steeds verder kapot maakt met als einddoel dat we er zelf niet meer op kunnen leven. We rijden met z’n allen een tunnel in. Een hele donkere tunnel.

Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.

Aan het eind van elke tunnel is er licht. Dat licht.

Dat licht wat ons warmt als we het koud hebben. Dat licht wat ons de mogelijkheid geeft om echt te zien. Dat licht dat liefde uitstraalt. Dat Goddelijke licht. Je moet het kunnen zien maar als je het ziet dan is het prachtig.

Jezus ontstak dat lichtend vuur. Hij leerde de discipelen hoe ze in het leven kunnen staan. Hoe je omgaat met elkaar. Dat je anderen respecteert. Dingen met anderen deelt. Dat je een ander liefhebt als jezelf. Wonderlijke woorden voor die tijd. Radicaal misschien wel. En de Trumpjes van toen vonden het maar woke en die ideeën, die praatjes, die werden de kop in gedrukt. Die mochten niet bestaan. Toch brandt dat vuur nog steeds en daar mogen wij blij om zijn. Wij mogen blij zijn dat wij een geloof hebben.

Nu weet ik niet wat u of waarin u gelooft, dat is bij doopsgezinden altijd een beetje moeilijk omdat iedereen zijn eigen belijdenis schrijft. En het zou wel eens mooi zijn om in een dienst het daar eens over te hebben. Eén van de ideeën die dat bij de avonden van de commissie Toekomst voorbijkwam. Een keer geen preek, waarom moet het altijd van één kant komen? Gewoon in kleine groepjes, aan een tafel, koffie, thee en een koekje erbij. En dan in gesprek over je geloof. Met elkaar delen wat je daarin bezighoudt. Generatie overstijgend, leerzaam en gemeente vormend. Misschien wel de manier waarop de discipelen dat deden.

Over mijzelf en mijn geloof gesproken ervaar ik een kracht of een innerlijke energie die vertrouwen geeft, die mij troost en steunt in lastige tijden, die het positieve meestal boven het negatieve weet te brengen, die mij het mooie en wonderbaarlijke

van de natuur laat zien, die mij lief laat hebben, die mij laat twifelen over keuzes, die mij heeft gemaakt tot wie ik nu ben. En daar ben ik blij om. Eerlijk gezegd verwacht ik dezelfde soort ervaringen bij u. En of u het nou God, Jezus, kracht of spiritualiteit zegt, dat maakt helemaal niet uit. Het gaat om de ervaring, om de beleving. Daar mogen we blij over zijn, dat mogen we delen en vieren.

Ook iets wat in de commissie Toekomst naar voren kwam, vieren. We mogen de diensten meer vieren. De diensten komen soms wat beladen over, een beetje zwaar. Zingen over dansen en vreugde op een manier alsof we bij de tandarts zitten. Nee, we mogen ons geloof vieren, we mogen het met elkaar, maar ook daarbuiten, delen en we mogen blij zijn dat wij dat hebben en kunnen.

En wat betekent dat dan voor mij en die Grote Boze Wereld. Eerlijk gezegd sluit ik me daar steeds vaker voor af. Ik ontwijk berichten over al die oorlogen en over politiek. Zowel binnen- als buitenlandse politiek. Want het deprimeert alleen maar. Hoe is het toch mogelijk dat er van die idioten rondlopen? En daar sta ik dan met mijn geloof en mijn goede gedrag.

Ja, daar sta ik met mijn geloof **in** goed gedrag. Want ik geloof nog steeds dat er veel meer mensen zijn die geloven in goed doen naar anderen, dan dat er mensen zijn die daar niet in geloven. Misschien niet allemaal mensen met een kerkelijke achtergrond en dat doet er ook niet toe. Maar gewoon omdat het beter voelt om een ander te respecteren, om met een ander te delen, een ander lief te hebben als jezelf.

Maar soms is zelfs het geloof daarin niet sterk genoeg om het gevoel van onrust en onraad weg te drukken. En dan kan ik alleen nog maar terug naar de basis. De woorden en daden van Jezus. Niet alleen die uit de lezing van Johannes van vandaag. Maar alle verhalen waaruit blijkt hoe Jezus met andere mensen omgaat. Hoe hij in de wereld staat en hoe hij dat uitdraagt. Zeker zijn woorden uit de lezing van vandaag zijn hoopgevend. "Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef ik jullie, zoals de wereld die niet geven kan. Maak je niet ongerust en verlies de moed niet". Natuurlijk, het staat of valt met wat ik met al zijn woorden doe. Geloven is een werkwoord. Maar dit zijn de woorden van een vriend. Een vriend die mij steunt, troost en moed insprekt. En met zo'n vriend in de buurt dan kan je alleen maar zingen:

Blij, blij, mijn hartje is zo blij
Blij, blij, mijn hartje is zo blij
Want Jezus is een vriend van mij,
Daarom zingt dit blij hartje ook zo blij, blij, blij.

Amen

Muziek

Open ruimte

Voorbeden + stilgebed + Onze Vader

Collecte

Lied 1005, Zoekend naar licht, verzen 1 t/m 5 Laatste refrein 2x achter elkaar

Tekst en melodie: Bernadette Farrell, vertaling: Elly Zuiderveld-Nieman

Zegenbede

Lied 286, Waar de mensen dwalen in het donker, verzen 1 t/m 3

Tekst: Robert Willis, vertaling: Coen Wessel, melodie: Richard Shephard

Doven van de kaarsen